

Komínáři: Praha je zdolána

3. ledna 2001 9:01

Komínář není totéž, co kominík. Komínář leze na komíny pro radost a také, aby z jejich vrcholů shlížel na krajinu. Komínář je navíc vybaven průkazem Svazu českých komínářů, platí členské příspěvky a každý výstup na komín hlásí nejpozději do čtyřadvaceti hodin předsedovi nebo místopředsedovi svazu. To není vtip! Svaz českých komínářů je organizace, která existuje od roku 1981, o deset let později získala registraci ministerstva vnitra a v současné době má 122 členů. Jeho jedinou činností jsou výstupy na komíny všeho druhu.

Podívejte se na **výběr ze stanov SČK**.

[VYTISKNOUJ](#)

[E-MAILEM](#)

[NA MOBIL](#)

Lidé ze svazu, z devadesáti procent Pražáci, mají na kontě již 240 komínů po celé republice, v Praze mezi jinými například komín teplárny v Holešovicích a Malešicích, Masarykova nádraží, spalovny ve Vysočanech, branického pivovaru i psychiatrické léčebny v Bohnicích.

Výběr ze stanov SČK
1- Komínář zdolá komín pouze tehdy, vyleze-li na poslední ochoz nebo dotkne-li se rukou jeho vrcholu. Lezou-li na komín dva nebo tři pokořovatelé, mohou využít dotykové metody, tzn. že první komínář se dotkne vrcholu a další komínáře nad sebou.
2- Svaz vyplácí náhradu 100 Kč pozůstalým, jestliže se komínář při výstupu zabije a 50 Kč komínářovi, který se při výstupu zraní s trvalými následky.
3- Jestliže dojde k úmrtí komínáře, je věcí cti SČK vystrojit mu náležitý pohřeb. Tělo komínáře je vhozeno do oxygenálně-bromadického dmychadla největšího prekiontrického objektu, který zesnulý pokořil, pokud ve své závěti nestanovil jinak.

"Duchovním otcem svazu je můj spolužák Vladimír Jandýsek, který celé dětství koukal z okna záchodu na komín michelské teplárny a snil o tom, že ho jednou zdolá," vypráví předseda svazu Martin Vyštejn. "Devátého května roku 1981 jsme na něj opravdu vylezli. Další výzvou byl komín v Březnici v jižních Čechách, který jsme zdolali cestou ke kamarádovi na chatu," popisuje Vyštejn vznik svazu. Oba kamarádi posléze vypracovali návrh stanov a názvosloví, které vtisklo svazu ducha cimrmanovské mystifikace.

Stanovy svazu mají například propracované názvosloví komínů v jednotlivých kategoriích. Komín vysoký 15 až 49 metrů se nazývá Lystecitní trepariozóm neboli schour. Od 50 do 99 metrů jde o Morfolní trepariozóm, zvaný pyždík, komíny do 199 metrů patří do kategorie Rizistropní ulhorf neboli lanýž. Komíny nad 200 metrů, tedy jakési Himálaje komínářů, jsou označovány jako Globonický ulhorf čili globon. Je možné vystupovat rovněž na chladicí věže jaderných elektráren. Ty patří do kategorie Megalofobium.

"První dva roky po založení svazu jsme zdolali mnoho komínů především v Praze a po celé republice, pak nás při jednom ilegálním výstupu chytili přímo na komíně, řešila to policie a nastal určitý útlum činnosti až do počátku devadesátých let, kdy jsme se nechali oficiálně zaregistrovat

jako společenská organizace. A registraci se teď můžeme ohánět, když jednáme o výstupu na komín," říká předseda svazu.

Většina výstupů se však nadále odehrává tajně. Mnoho komínů je totiž přístupných volně, o případném povolení často není s kým jednat. "Rájem je Jižní Město, tam je spousta kotelen s volnými komíny. Jinak je třeba do objektů s komíny pronikat pod rouškou tmy a nenechat se chytit. Ale vždycky to nevyjde, naposledy nás chytili v elektrárně Prunéřov," dodává Vyštejn.

Kromě nebezpečí polapení musí komínáři překonávat i další překážky. Zvláště v rozlehlých průmyslových areálech je někdy obtížné komín vůbec najít, i když je zvenčí viditelný na kilometry. "Často bývá na celém výstupu nejtěžší dostat se na žebřík, který je třeba tři metry nad zemí. Nebo najít tu správnou cestu k nepozorovanému vniknutí do objektu," popisuje překážky Martin Vyštejn.

Aby se zájemce mohl stát členem svazu, musí vylézt na komín vyšší než padesát metrů nebo na dva komíny od patnácti do devětačtyřiceti metrů. Zkušení komínáři považují lezení za vcelku bezpečnou záležitost, protože na většině komínů jsou ochranné klece. V historii svazu zatím žádný úraz nefiguruje. "Otázky bezpečnosti řeší i stanovy. Na komín musí lézt vždy minimálně dva lidé, jeden z nich musí být členem svazu. Nesnažíme se překonávat žádné rekordy. Když někdo nemůže, prostě si odpočine," říká Martin Vyštejn, který má na kontě i rekordní výstup svazu, komín chvaletické elektrárny, vysoký 305 metrů. Podle stanov mu přísluší titul Komínář-hrdina, určený všem, kteří absolvují deset výstupů nad sto metrů. "Člověk má vždycky trochu strach, ale to je dobře, protože pak zůstává ostražitý," popisuje předseda komínářů své pocity při výstupech. "Sen komínáře je vylézt na všechny existující komíny. U nás je jich tolik, že je to práce na celý život. Severní Čechy a Ostravsko, to je ráj. Ale v Praze jsme už myslím všechny komíny nad sto metrů zdolali," dodává Vyštejn.

Richard Guryča (MF DNES)